

tal i Udvalget for Statsrevisionens Betænkning i Fjor. Den rigtige Opfattelse af den midlertidige Finantslov maatte jo absolut føre til, at Overstridelsen paa disse Underkonti 6-10 indstilledes til ikke at passere, men af Hensyn til de specielle grønlandske Forhold har jeg troet at burde slutte mig til den Indstilling, som Statsrevisorerne Høgsbro og Hørup har gjort for Underkonto 6's Vedkommende, nemlig at Overstridelsen indstilles til at passere og ligeledes for de to andre Kontis Vedkommende, at Overstridelserne paa dem ogsaa indstilles dertil. Der er paa de to Punkter, 6 og 8, to Ting, jeg beder ærede Medlemmer lægge Mærke til, og det er, at nogle Instrumenter ere sendte op til Grønland — det er en extraordinær Bevilling, og den burde sikkert have været særlig bevilget — og Byggeforetagendet paa Konto 8. Der foreligger efter min Mening ikke nogen saadan Oplysning, at jeg kan se, at den nye Udgift har kunnet afholdes, uden at der burde være søgt Bevilling, saa jeg kan ikke lade den slippe uden at foreslaa den Bemærkning, at den passerer. — Paa samme Paragraf Afdeling II, Universitetet, er der ligeledes en Indstilling om, at Merudgiften 320 Kr. passerer. Der er jeg enig med den samlede Statsrevision, idet det forekommer mig ikke, at gjentagne Overstridelser, saadan som Flertallet mener, kan hjemle Udgifterne. Det forekommer mig, at det kunde opjordre til, at Udgiften søgtes forhøjet ad bevillingsmæssig Veje. Samme Paragraf Afdeling VI, Underkonto B: Censurer, Rejseomkostninger og Dagpenge. Disse andrage 2,474 Kr. 13 Ore mere end bevilget. Denne Overstridelse bør sikkert ikke passere, uden at der gjøres en Bemærkning til den, da den allerede er paatalt af Statsrevisionen i Fjor og forrige Aar. Jeg kan aldeles ikke tage den Forflaring gyldig, som den ærede Ordfører for Flertallet gav, at det var ikke muligt at bestemme Censurerens Mængde eller Tal. Det forekommer mig, at det er af den Slags Ting, som absolut saa nogenlunde maa kunne beregnes, nemlig hvor mange Censurer der skal være, og hvor mange Rejser de skulle gjøre. Vi vide, hvor mange lærde Stoler vi have i Landet, saa jeg kan paa ingen mulig Maade anerkjende den ærede Ordførers Paastand for at være rigtig. — Paa § 22 Konto O: Uforud-

sete og ubestemte Udgifter er en Overstridelse af 11,705 Kr. 85 Ore. Jeg kan ikke andet end være enig med den samlede Statsrevision i, at Totalbeløbet absolut ikke bør overstrides. Det maa efter Omstændighederne absolut søges bevilget paa en Tillægsbevillingslov, og jeg maa derfor indstille det med den Bemærkning, at det passerer.

Endelig kommer jeg til det, om jeg saa maa sige mest interessante Punkt, hvad det ogsaa synes at være for den ærede Ordfører for Flertallet, og det angaar Amtmandsboligen paa Færøerne. Han opholdt sig i det Mindste meget længe derved. Jeg skal ikke følge ham i den Henseende. Jeg skal navnlig af Hensyn til Tiden, og da denne Sag er tilfrækkelig bekendt, for ikke at sige berøgtet i Forveien, fatte mig i Korthed derved. Jeg skal dog tillade mig at gjøre en Bemærkning med Hensyn til Overstridelsen, som bestaar deri, at en Bevilling er givet paa henved 29,000 Kr., og at den er overstredet med over 29,000 Kr. Jeg skal tillade mig at minde om, at det førte Overflag med Hensyn til Amtmandsboligen paa Færøerne, var ca. 38,000 Kr., og dette Overflag fandt den høitærede Justitsminister for høit, og han forlangte derfor et nyt Overflag udarbejdet, hvorved Bevillingen blev nedsat til godt 27,000 Kr. Altsaa, alene deri, at Ministeren selv kasserede det høiere Overflag paa 38,000 Kr., og i, at Rigsdagen vedtog et mindre, ligger efter min Mening en ikke lille Advarsel til denne Amtmand paa Færøerne om at tage sig vare og ligesaa for den høitærede Justitsminister og Arkitekten til, at de bør holde sig det Beløb efterrettelig. Det skete imidlertid paa ingen mulig Maade, idet denne ualmindelig store Overstridelse har fundet Sted. Nu har det ærede Flertals Ordfører ikke alene i sin Betænkning, men ogsaa i Dag søgt at forsvare Amtmandens, Arkitektens og ogsaa Justitsministerens Stilling til denne Sag, men det forekommer mig, at det er gaaet den ærede Ordfører meget ubelidt. Det forekommer mig, at jo mere han forsvarer Amtmanden, jo galere faar den ærede Ordfører selv Sagen til at se ud for Amtmanden. Thi efter at han har leveret saa langt et Forsvar, som han har, ender han med baade mundtilsig og i Betænkningen, at der er rimelig Udfigt til, at der kan gjøres